

သုမောင် ကဗျာကောင်

(သုမောင်၏ ကဗျာများ)

အမှာ စာ

ဆရာသုမောင်ကို ရုပ်ရှင်မင်းသား၊ အဆိုတော်၊ စာရေးဆရာ (ဝတ္ထုတို၊ ရှည်၊ ဆောင်းပါးရေးသူ) အဖြစ်သာ လူသိများ သည် ။ ကဗျာဆရာတစ်ယောက်အနေဖြင့် သတိပြုမိသူနည်းသည် ။ ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်းတွေကလည်း သူ့ဆီက ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးသာ တောင်းကြသည် ။ ကဗျာရေးပေးပါဟု ပြောဖို့ မေ့လျော့နေတတ်ကြသည် ။ ထုတ်ဝေသူတွေကလည်း ဝတ္ထု၊ဆောင်းပါး စာအုပ်တွေကိုသာ တောင်းဆိုသည် ။ ကဗျာစာအုပ်ထုတ်ဖို့ တော့ စကားမစပ်မိကြ။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုအချက်ကို ဘဝင်မကျဖြစ်ခဲ့ပုံရသည် ။

တကယ်တော့ ဆရာသုမောင်သည် ကဗျာရေးခြင်းကို အတော်ခုံမင်သူ ဖြစ်၏ ကဗျာဆရာ ဘဝကိုလည်း အလွန်မက်မောဂုဏ်ယူသည် ။ စာရေးဆရာအတော်များများ သည် သူတို့ ၏ စာပေဘဝခရီးကိုကဗျာနှင့် စတင်လေ့ရှိ၏ နောက်တော့မှ စကားပြောဘက်ကို လုံးလုံးကူးပြီး ကဗျာကို မေ့လျော့သွားတတ်ကြသည် ။

သူကတော့ ဒီလိုမဟုတ်။ လျှမ်းလျှမ်းတောကအောင်မြင်ကျော်ကြားနေသောကာလ၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်၊ သီချင်းဆို၊ တိတ်ခွေဇာတ်လမ်းသွင်း၊ လုံးချင်းဝတ္ထုရေး လက်မလည်အောင် အလုပ်များ နေတဲ့ အချိန်မှာ တောင် ကဗျာတွေ မပျက်မကွက် ရေးသားခဲ့သည် ။ မကွယ်လွန်မီလပိုင်း အလိုလောက်ထိလည်း ရေးခဲ့သေးသည် ။ သူမာန်တတ်နေသော အချိန်များ တွင် သူ့ကိုယ်သူ သတိပေးဆုံးမသော ကဗျာတွေရေးပြီး စိတ်ဓာတ်ကျနေသော အချိန်တွေမှာ သူ့ကိုယ်သူ အားပေး နှစ်သိမ့်သော

ကဗျာတွေ ရေးလေ့ရှိတာကတော့ ထူးဆန်းသည်။ ။

သူသည် ကဗျာဆရာတွေလို နေချင်သူ ဖြစ်၏။ ဘီအီးအရက်ဖြူကို ကြိုက်သည်။ ။ ဆေးပေါ့လိပ်ကို နှစ်သက်သည်။ ။ လမ်းဘေး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ခွေးခြေကလေးနှင့် ထိုင်ရတာ ကို အရသာတွေ့သည်။ ။ လူပျိုဘဝတုန်းက သူငယ်ချင်းကဗျာသမားတွေကို အိမ်မှာ ခေါ်ထားသည်။ ။ ညတိုင်ကျလျှင် ကဗျာတွေရေးကြ၊ ငြင်းကြခုန်ကြ တရုံးရုံး ဖြစ်၏။ ရုပ်ရှင်မင်းသား ဖြစ်လာတော့လည်း သူငယ်ချင်းကဗျာသမားတွေကို သူနှင့်အတူ ခေါ်ထားသေးသည်။ ။

သူငယ်စဉ်က သူငယ်ချင်းတွေ စုပေါင်းရေးသော ကဗျာစာအုပ်ကလေးတွေ ထုတ်ခဲ့သည်။ ။ သူနှင့် ကဗျာရေးဖော်ရေးဖက်များမှာ မောင်ငယ်သွေး၊ မြင့်ဆောင်(မောင်သင်းအောင်-မုံရွာ)၊ ကချင်မြေသန်းဆောင်၊ မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)၊ နွမ်ဂျာသိုင်း၊ မောင်ပိုက်ခြုံ၊ မောင်နီလွင်(သပြေ)၊ နွယ်တမယ်၊ ငါးဆင့်ဗသန်း စသည်တို့ ဖြစ်၏။ ။

သူ့စာပေသက်တမ်းတလျှောက်မှာ လုံးချင်းဝတ္ထုတွေ၊ ဝတ္ထုတို စုပေါင်းစာအုပ်တွေ၊ ဆောင်းပါးနှင့် ကိုယ်တွေ့အမှတ်တရစာအုပ်တွေ အမြောက်အများ ထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ ကဗျာပေါင်းချုပ်စာအုပ်တော့ တစ်ခါမှ မထွက်ဖြစ်ခဲ့။ သူကလည်း ထိုကိစ္စကို မချင့်မရဲ ဖြစ်ခဲ့ဟန်တူသည်။ ။

သူကွယ်လွန်ပြီးနောက် မိသားစုက သူ့စာရေးစားပွဲကို ရှင်းလင်းရာမှ ဖိုင်တစ်ခု ထွက်လာသည်။ ။ မဂ္ဂဇင်းတွေထဲမှာ ပါဝင်ခဲ့သော သူ့ကဗျာများကို မိတ္တူကူးပြီး စုစည်းထားခြင်း ဖြစ်၏။ ။ ပါဝင်သော မဂ္ဂဇင်း၊ ခုနှစ်၊ လတွေပါ မှတ်ချက်ရေးပြီး အစီအစဉ်တကျ

ပြုလုပ်ထားသဖြင့် ကဗျာစာအုပ်အဖြစ် စုပေါင်းထုတ်ဝေဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိသာ၏ ။ ကဗျာတွေ စုံအောင်ရှာမတွေ့သေးလို့ ဆိုင်းငံ့နေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ ထို့ကြောင့် အခြားကဗျာတစ်ချို့ကိုပါ တတ်နိုင်သမျှ ရှာဖွေ စုစည်းပြီး ဤစာအုပ်ကို စီစဉ်တင်ဆက်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

ဆရာသုမောင်သည် ကဗျာစာအုပ်ကို ဘယ်လိုခေါင်းစဉ်ပေးမလဲဆိုတာ တိတိကျကျ မသတ်မှတ်ရသေးဟု ထင်သည် ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ တော့ စဉ်းစားထားတာတွေရှိနိုင်သည် ။ စိတ်တိုင်း မကျသေးလို့ မရွေးချယ်ဘဲ ထားတာဖြစ်လိမ့်မည်။ ခေါင်းစဉ်ဆန်သော စာသားတစ်ခုတော့ တွေ့သည် ။ သို့ရာတွင် စာအုပ်ခေါင်းစဉ်ဟုတ်ပုံမရ။ ကဗျာကဏ္ဍတစ်ခုအတွက် ပေးထားသော ခေါင်းစဉ်ခွဲနှင့်တူနေသည် ။

သူရေးခဲ့သော လုံးချင်းဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ထဲတွင် ဇာတ်ဆောင်လူငယ် ကဗျာသမားများကို “ကဗျာကောင် - သုမောင်” ဆိုသော ခေါင်းစဉ်ကို ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် စာဖတ်ပရိသတ်က သူ့ကို “ကဗျာကောင်” အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုမည်ဆိုလျှင် အကောင်းဆုံး ဂုဏ်ပြုရာရောက်ပါလိမ့်မည်။ ခုနေခါ ဆရာသုမောင်သာ အသက်ထင်ရှား ရှိနေသေးလျှင်လည်း “သေပျော်ပါပြီ” ဆိုပြီး ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်နေလိမ့်မည် ထင်ပါသည် ။

စီစဉ်သူ

အဖွဲ့ထွဲ

ငါဆိုးသောခါ.....

သူတကာကောင်းနေ၏

ငါကောင်းလျှင်

သူရိုဆိုးတယ်..

ကိုယ်ကျိုးနည်းဘိ

* * *

နမတစ်ယောက် ကောက်ရခြင်း
ကံ့ကော်ပင်တစ်ပင်အောက်မှာ ဖြင့်
ပန်းကောက်မယ် စိတ်ရွယ်ကူး
မြူးမိတယ်လေး။
ပင်ခြေတနံ့မှ
ငွေကံ့ကော်မကြွလေဘု
ခရေသာမြေမှာ လူးတော့တယ်
ရူးရချည့်လေး

၁၉၆၆ မတ် ၁၃

(အသက် ၁၅ နှစ်မြောက်မွေးနေ့တွင် ရေးစပ်သည်)

* * *

သူ

ပန်းတိုင်းပွင့်မည်

ဆိုလေပြီ

သည် လူတွေ့ချင့်တတ်သလား။

ပန်းတိုင်းမွှေး။

ဆိုလေပြီ။

သည် လူချစ်ကြင်တတ်သလား။

ပန်းတိုင်းကြေ။

ဆိုလေပြီ။

သည် လူ ပူပန်တတ်သလား။

ဆိုသာဆိုမင့်

တစ်ပွင့်ကြွေလူး၊ တစ်ပွင့်နှူးပြီ

တစ်ဖူးငုံခက်၊ လက်ဆိပ်တက်ပြီ

ပန်းပျက်လောက၊ တားမရပြီ

အလှတောလေး ပျက်လှလှ။

သောကမီး (စုပေါင်းကဗျာစာအုပ်) (၁၉၇၂၊ ဇန်နဝါရီ)

မဟူရာကလောင်အမည်ဖြင့် ရေးခဲ့သည်)

* * *

အို နှင်းဆီ

အတန်းထဲမှာ ဇီးငံစေ့ ခိုစားနေ

နှင်းဆီကို ငါမသိ

နှင်းဆီကို သတိထားမိသောအခါ

“ဘားမားစတား” သို့ ကဗျာဆယ်ပုဒ် ပို့ခဲ့သည် ။

သူ့ဆံပင်မှာ နှင်းဆီတစ်ပွင့်တွေ့သောအခါ

“နီနီဝင်း” ကို အရင်ကလို စကားမပြောရဲဘဲ ရှက်နေခဲ့ရသည်

ငါကိုယ်တိုင် “မမိုးငြိမ်း” ၏ ဆံပင်၌

နှင်းဆီတစ်ပွင့် စိုက်ပေးလိုက်ရသောအခါ

ငါတို့ သည် ချစ်သူများ ဖြစ်နေကြပြီ။

မနေ့က သမီးပူဆာသဖြင့်

နှင်းဆီပန်းဖိုး ငါးမတ်ပေးလိုက်ရသည် ။

မူလတန်းတုန်းက ငါ၏ ဆရာမကြီး ဆုံးပါးသည် တဲ့ ။

နှင်းဆီပန်းတွေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပန်းခွေတစ်ချေ

၁၉၇၆ ခုနှစ် ၊ မတ်လ ၁၃

၂၅ နှစ်မြောက်မွေးနေ့

နောင်တွင် ဤကဗျာကို အခြေခံပြီး

သီချင်းအဖြစ်ပြန်လည် ရေးစပ်သီဆိုခဲ့သည်

အပြစ်များ စွာ

ဝင်္ကပါတွင်

ငါသည် ပင်လျှင် တရားခံ။

အပြစ်များ စွာ

ဝင်္ကပါတွင်

ငါသည် ပင်လျှင် တရားလို။

အပြစ်များ စွာ

ဝင်္ကပါတွင်

ငါသည် ပင်လျှင် တရားသူကြီး

ငါ့ရုံးတော်မှ

အမိန့်ချ၍

အပြစ်များ စွာ

ဝင်္ကပါမှ

ငါသည် လွတ်မြောက်ခဲ့သည် တကား

“သိပ်ချစ်တယ် မဟုတ်လား” လုံးချင်းဝတ္ထု(၁၉၇၆)တွင်

ပါဝင်ခဲ့သော ကဗျာ။ နောင်တွင် ထိုကဗျာကို အခြေခံ၍

“အပြစ်” ခေါင်းစဉ်ဖြင့် သီချင်းအဖြစ် ပြန်လွှည့်ရေးစပ်
သီဆိုခဲ့သည်